

Râul cu Apa Vieții

Text biblic : Apocalipsa 22:1-7

Versetul de aur

Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. Apoc 22:1

Introducere

Biblia spune povestea paradisului care a existat în Grădina Edenului care a fost luată de la omenire din cauza păcatului. În acea grădină se afla pomul vieții, și dacă mâncau din fructele lui ar permite oamenilor să trăiască pentru totdeauna (Geneza 2:9; 3:22). Când Adam și Eva au păcătuit, ei au fost alungați din grădină și li s-a refuzat accesul la acest pom (Gen 2:17; 3:22-24). Moartea a fost o certitudine pentru fiecare copil născut de atunci (cu cele două excepții din Geneza 5:24 (Enoh) și 2 Regi 2:11 (Ilie)). Dacă am putea avea acel fruct dător de viață? Lecția de astăzi oferă calea în această privință.

Contextul lecției

Pomul vieții este, de asemenea, menționat de patru ori în cartea Proverbe ca o metaforă a înțelepciunii divine (Prov 3:18), rodul celui neprihănit (11:30), dorința împlinită (13:12) și o limbă (dulce) folosită în mod corespunzător (15:4). Ar trebui să remarcăm că acesta este un pom al vieții, nu pomul vieții. Apa este strâns asociată cu Pomul vieții în lecția de astăzi. Imaginea apei este folosită atât în sens fizic, cât și în sens spiritual în Biblie. Din punct de vedere fizic, apa dulce are opusul la apa sălcie. Apa dulce susține viața (Jud 15:18-19; Iov 38:25-27); apa sălcie, sau lipsa totală a apei duce la moarte. Marea Moartă cu apa ultra-sărata este numită așa pe bună dreptate!

În Apocalipsa, conceptul de apă spirituală include proprietatea apei vieții. O astfel de apă este văzută ca un dar divin, o fântână care curge mereu, care oferă viața celor care beau din ea (Apoc 7:17; 22:17)

I. Ce a văzut Ioan (Apoc 22:1-8)

A. Apa vieții (v 1)

Râul reprezintă mult mai mult decât o sursă de apă răcoritoare pentru gâtul uscat. Apa semnifică calități divine și Ioan nu a fost surprins de acest lucru. Părea să se aștepte să găsească acest râu de viață în noul oraș. Viziunea lui a fost aceea a unui mare complex urban combinat cu Paradisul în care este grădina. Acolo totul este făcut din pietre prețioase, fără de Temple, pentru că Dumnezeu este Templul.

B. Pomul viții (v 2)

Acest verset descrie ceva greu de vizualizat pentru noi: râul vieții, care curge din tron, curge în mijlocul străzii principale a orașului. Acolo era râul Vieții care avea rădăcinile pe ambele părți ale străzii. Trebuie să ne imaginăm o stradă imensă, un bulevard sau o autostradă. Pomul pe care l-a văzut Ioan era roditor, dar într-un fel diferit de cel al oricărui pom fructifer din experiența noastră, dar nu știm de niciun pom care să dea 12 soiuri de fructe în care este câte un soi de fruct copt în fiecare lună.

C. Frunzele care aduc vindecarea omenirii (v 2c)

În viața noastră cotidiană ale orașelor noastre noi nu cunoaștem ca frunzele să poată da

vindecarea, le putem folosi cel puțin pentru ceaiuri. Această vindecare nu este considerată a fi pentru vindecarea rănilor individuale, virusilor etc. Mai degrabă, este pentru vindecarea națiunilor. O idee cheie este aceea a vindecării spirituale pentru toate popoarele de toate neamurile, deoarece Apocalipsa 21:24 îi înfățișează pe împărații pământului aducându-și slava și cinstea lor în noul oraș. Aceasta indică, printre altele, o pace finală și de durată între toate națiunile. În această lumină, orașul este cu adevărat Noul Ierusalim, având în vedere că cuvântul **salem** (Ieru-**salem**) înseamnă „pace”.

D. Locul fără de blestem (v3a)

Poate că unii ne gândim că primul blestem a fost peste Adam și Eva. Dar primele două blesteme au fost asupra șarpelui (Gen 3:14) și pe pământ însuși (Gen3:17). Nu va fi niciun șarpe Satan în această cetate, pentru că el va fi trimis în iazul de foc (Apoc 20:2, 10). Nu va fi pământ blestemat, căci solul fertil și apa vieții permit pomului să rodească cu fructele sale pe tot timpul anului și are frunzele sale vindecătoare.

E. Robii Domnului (v 3b-5)

Răspunsul este chiar aici! Toți cei care locuiesc în oraș vor avea acces la tron. Toți locuitorii orașului sunt slujitori ai lui Dumnezeu, iar Ioan îi descrie în trei moduri: ce fac, ce văd și cum sunt marcați.

Slujitorii sunt implicați în acte de închinare înaintea Tronului lui Dumnezeu, iar numele Lui va fi scris pe frunțile lor.

II. Ce a auzit Ioan (Apocalipsa 22:6-7)

A. Îngerul a vorbit (v 7)

Îngerul lămurește că ceea ce Ioan a auzit ca fiind demn de încredere și adevărat sunt aceleași două afirmații făcute de cel „care ședea pe Scaunul de Domnie” la începutul viziunii Noului Ierusalim (21:5).

În al doilea rând, adevărul și importanța acestor cuvinte sunt subliniate în referire la sursa lor ca fiind Domnul, Dumnezeul care îi inspiră pe profeți. Acest fapt servește la (1) să-l includă pe Ioan în rândurile profeților de la început și (2) să sublinieze natura cărții Apocalipsa ca profetie (Apoc 1:3; vezi 19:10; 22:19).

Al treilea se referă la viziuni descrise ca fiind ceea ce Dumnezeu arată slujitorilor Săi, lucrurile care trebuie să aibă loc în curând. Formularea în greacă este exact aceeași cu cea din primele rânduri ale cărții (Apoc 1:1). Ultima mențiune despre ceea ce a auzit este despre faptul că tot ce a auzit este vrednic de crezare și adevărat. – care este despre orașul sfânt – este chiar aici. Astfel, ceea ce sa spus la început în Apoc 1:1 și ceea ce a văzut în Apoc 22:6 servesc ca suport pentru tot ceea ce a văzut

B. Isus vorbește (v7)

Glusul Mielului rostește o promisiune și o binecuvântare. El se va întoarce. Nu și-a abandonat poporul. În mijlocul suferinței, fie din partea guvernului roman antic, fie al persecutorilor moderni, el este cu noi. Binecuvântarea inițială din Apoc 1:3 este repet îndreptată către cei care păzesc cuvintele profetiei. Aceasta duce la marea întrebare pe care o pune Apocalipsa: Ce impune păstrarea acestor cuvinte auzite?

Credințioșia este răspunsul principal, iar acest concept include pocăința.

CONCLUZII

Toate acestea sunt ilustrate de Noul Ierusalim, un oraș care prezintă o dimensiune fizică care este dincolo de înțelegerea noastră. Va fi un oraș cu o zi nesfârșită, un râu de viață care curge mereu, un copac al vieții mereu purtător de roade, o închinare neîncetată și materiale de construcție neprețuite. Va fi mereu nou.

Ce trebuie să memorăm: Căutați și împărtășiți apa vie acum!